

Glavni pretres: 9.12.2011.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Predsednica veća je rekla da izvod iz matične knjige umrlih koji je izveden kao dokaz na glavnom pretresu 25.06.2008. godine nedostaje u spisu predmeta i da će zbog toga sprovesti proveru ko je sve imao kontakt sa spisom predmeta kako bi se dokaz pronašao.

Ispitivanje svedoka Ivica Veljkovića

Svedok je potvrdio da ostaje pri svojoj izjavi iz istrage od 6.06.2002. godine. Za vreme bombardovanja bio je vojnik u jedinici komandira Bogdanovića u Prizrenu. Seća se događaja, koji se odigrao posle početka bombardovanja u blizini mesta Vran Stena. Vojska je postavljala mine na putu kada je naišla kolona izbeglica na traktorima. Neko je zaustavio kolonu i tada je istupio jedan starešina sa brkovima i prosedom kosom, koji liči na optuženog Zlatana Mančića. Išao je od prikolice do prikolice, tražio da ljudi pokažu lične karte, pitao ih je kuda idu i tražio novac. Jedan starac mu je odgovorio da idu u Albaniju i da nema novac. Starešina mu je udario šamar i starac je odmah izvadio i predao mu štos crvenih novčanica. Svedok misli da su to bile nemačke marke. Starešina je uzeo novčanice i stavio ih u džep. Tom događaju prisustvovao je i starešina Husein Servanović, koji mu je rekao da pusti starca a ostaloj vojsci da se udalji. Servanović je svedoka kasnije, kada su prešli u selo Lebane/Lebanë, ispitivao o ovom događaju i on mu je ispričao šta je video.

Komentar:

Svedok Veljković je ispitan u vezi sa drugom tačkom optužnice. Rekao je da misli da je starešina koji je uzimao novac od civila bio optuženi Mančić, iako je prošlo dosta vremena i iako je optuženi tada bio u uniformi a sada je u civilnoj odeći. Advokat Svetislav Veličković, branilac optuženog Seregija, prigovarao je iskazu ovog svedoka jer je ovaj svedok na prvom suđenju pred Vojnim sudom u Nišu, na pitanje da li može da prepozna starešnu kojeg je opisao, pokazao na advokata Radonju Živkovića, koji takođe ima brkove i sedu kosu. Optuženi Mančić je rekao da u kritično vreme nije imao prosedu već potpuno crnu kosu. Potvrdio je da je tada bio na tom rejonu, ali nikada nije uzimao novac od civila. Optuženi Mančić je naveo da smatra kako ovaj svedok lažno svedoči jer je to bio uslov da mu se kazna vojnog zatvora, koja mu je izrečena zbog bežanja za vreme vojnog roka, zameni uslovnim osudom.

Ispitivanje svedoka Miodraga Peroševića

Svedok je ostao pri svojoj izjavi od 6.06.2002. godine, koju je dao u istrazi. Seća se da se od 9.10.1998. do 10.06.1999. godine nalazio sa jedinicom, tenkovskim vodom, u rejonu sela Damjane/Damjan, opština Prizren. Malo nakon početka bombardovanja u selu su pronađeni lokatori, tako da se jedinica premestila u selo Kušnin/Kushnin. Njegova jedinica je bila prva koja je zaposela selo. Civilni su početkom aprila napustili selo, tako da 6.04.1999. godine u selu nije bilo stanovnika. Jedinica je ostala u selu do 21.04.1999. godine. Kada je pešadijska jedinica optuženog Radojevića ušla u Kušnin/Kushnin, njegova tenkovska jedinica je izašla. Zajedno sa pešadijom u Kušnin/Kushnin se smestila i Komanda.

Poznaje optužene Mančića i Radojevića. Nije mu poznato da je neko naredio ubistvo ili ubio civile jer je to bilo strogo zabranjeno. Seća se da je zajedno sa kolegom 14.04.1999. godine u selu Lješkovu zarobio 186 ljudi, koje su sproveli u selo Ljubizda Has/Lubizhdë e Hasit i predali ih optuženom Mančiću. Optuženi Mančić je kasnije organizovao njihovo sprovođenje

u Prizren. Nedelju dana kasnije, 21.04.1999. godine, u istom selu Lješkovu zarobljeno je pet mladih muškaraca. Sumnjali su da su pripadnici OVK i odveli su ih kod optuženog Mančića. Zarobljeni mladići su se požalili da im je vojska oduzela novac, nakon čega je sprovedena istraga i vojnici su taj novac vratili.

Svedok je iz Lješkova svakog trećeg dana išao u Prizren po hranu, dok je svakog dana odlazio u Kušnin/Kushnin zbog referisanja i nikada pored puta nije video leševe. Prvi put je za slučaj ubijenih civila saznao pred Vojnim sudom.

Komentar:

Optuženi Mančin je naveo da je prilikom vraćanja novca petorici mladića napisao potvrdu o predaji (povraćaju) novca, dok je u krivičnoj prijavi stajalo da je on potpisao i predao mladićima potvrdu o oduzimanju novca od njih.

Ispitivanje svedoka Huseina Servanovića

Svedok je ostao pri svojoj izjavi koju je dao istražnom sudiji 10.06.2002. godine. Za vreme rata na Kosovu nalazio se na izvršenju zadatka. Tokom boravka na terenu samo je jednom video optuženog Zlatana Mančića. Optuženog Radojevića je poznavao ali ga nije video dok optužene Seregija i Tešića nije poznavao. Krajem marta 1999. godine, na mestu zvanom Troja, zaustavili su kolonu izbeglica. Optuženi Mančić je legitimisao ljude ali svedok nije video da je on od njih uzimao novac. Od desetara Veljkovića čuo je da je optuženi Mančić uzeo oko 5.000 DM i to je prijavio majoru Đokiću.

U selo Kušnin/Kushnin nije odlazio niti se tamo zadržavao, iako je prolazio pored sela. U to vreme nije čuo o ubistvu civila. Prvi put je o ubistvu čuo pred sudom kada je pozvan da svedoči u vezi sa pljačkanjem civila. Nije mu ništa poznato o ubistvu u selu Kušnin/Kushnin.

Komentar:

Svedok Servanović je potvrdio navode svedoka Veljkovića o događaju kada su izbeglice u koloni opljačkane, ali nije potvrdio da je on rekao optuženom Mančiću da pusti starca i da se vojska udalji. Svedok Servanović je naveo da je o ovom događaju samo čuo od svedoka Veljkovića.